

864**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 14 września 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 20 pkt 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1014) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa, w tym:

- 1) szczegółowe zasady prowadzenia zbiorczej ewidencji majątku Skarbu Państwa,
- 2) obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych związane z ewidencjonowaniem oraz prowadzeniem zbiorczej ewidencji majątku Skarbu Państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) przepisach o rachunkowości — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 9, poz. 75) oraz przepisy szczególne wydane na jej podstawie lub na podstawie innych ustaw,
- 2) jednostce ewidencji podstawowej — należy przez to rozumieć państwową jednostkę organizacyjną zobowiązaną do prowadzenia ewidencji mienia Skarbu Państwa, w zakresie przysługujących jej uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, oraz ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, w zakresie praw majątkowych Skarbu Państwa nie przypisanych państwowym jednostkom organizacyjnym — na zasadach określonych w przepisach o rachunkowości,
- 3) jednostce ewidencji przedmiotowej — należy przez to rozumieć podmiot zobowiązany ustawą lub wydanymi na jej podstawie przepisami do prowadzenia odrębnej ewidencji określonych przedmiotowo składników mienia,
- 4) jednostce ewidencji podmiotowej oraz jednostce ewidencji zbiorczej — należy przez to rozumieć ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,

5) jednostce pomocniczej ewidencji zbiorczej — należy przez to rozumieć właściwe terytorialnie delegatury Ministerstwa Skarbu Państwa,

6) ustawie o uprawnieniach przysługujących Skarbowi Państwa — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1014),

7) bilansie — należy przez to rozumieć bilans własny oraz bilans skonsolidowany, o których mowa w przepisach o rachunkowości,

8) ustawie o finansach publicznych — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485 i Nr 70, poz. 778),

9) wkładzie majątkowym Skarbu Państwa — należy przez to rozumieć w szczególności:

- a) fundusz założycielski w przedsiębiorstwach państwowych,
- b) udziały i akcje w kapitale zakładowym spółek prawa handlowego,
- c) fundusz statutowy w agencjach,
- d) fundusz zasadniczy w państwowych szkołach wyższych,
- e) fundusz jednostki badawczo-rozwojowej w jednostkach badawczo-rozwojowych,
- f) fundusz instytucji kultury,
- g) fundusz założycielski (statutowy) w fundacjach,
- h) fundusz założycielski w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej,
- i) fundusz własny w rozumieniu przepisów o rachunkowości w funduszach celowych posiadających osobowość prawną.

§ 3. Majątek Skarbu Państwa oraz podmioty, którym przysługuje prawo wykonywania uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, podlegają ewidencjonowaniu na zasadach określonych w rozporządzeniu.

§ 4. Przepisy rozporządzenia nie naruszają obowiązków państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie prowadzenia ewidencji mienia Skarbu Państwa, wynikających z odrębnych przepisów.

§ 5. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) państwowych jednostek organizacyjnych podległych organom władzy publicznej,
- 2) innych państwowych jednostek organizacyjnych, którym powierzono mienie Skarbu Państwa.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do niepaństwowych jednostek organizacyjnych uprawnionych do wykonywania praw w odniesieniu do mienia Skarbu Państwa na podstawie ustaw oraz przepisów wydanych na ich podstawie — z zakresu zadań zleconych administracji rządowej.

3. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do Narodowego Banku Polskiego.

Rozdział 2

Zasady ewidencjonowania majątku Skarbu Państwa przez państwowe jednostki organizacyjne i jednostki, którym powierzono mienie Skarbu Państwa

§ 6. 1. Podmiot, do którego stosuje się przepisy rozporządzenia, jest obowiązany prowadzić ewidencję mienia Skarbu Państwa, na zasadach określonych w rozporządzeniu, w zakresie przysługujących mu uprawnień, z uwzględnieniem:

- 1) właściwych dla danego podmiotu zasad ewidencji, określonych w przepisach o rachunkowości,
- 2) zasad ewidencji przedmiotowo wyróżnionych składników mienia, określonych w odrębnych przepisach.

2. Podmiot, do którego stosuje się przepisy rozporządzenia, ustala lub rejestruje stan mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku.

§ 7. Jednostka ewidencji podstawowej sporządza sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku, w formie bilansu, zgodnie z przepisami o rachunkowości.

§ 8. Jednostka ewidencji podstawowej, będąca państwową osobą prawną, sporządza sprawozdanie o wkładzie majątkowym Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku, w formie bilansu, zgodnie z przepisami o rachunkowości.

§ 9. 1. Jednostka ewidencji przedmiotowej sporządza sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa na dzień 31 grudnia każdego roku w formie informacji, której przedmiot, zakres i stopień szczegółowości jest zgodny z przedmiotem, zakresem i stopniem szczegółowości prowadzonej ewidencji.

2. Jednostka ewidencji przedmiotowej, sporządzająca sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa w formie wymaganej przez przepisy odrębne, jest zwolniona z obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Zasady, tryb oraz terminy przekazywania informacji i danych związanych z ewidencjonowaniem majątku Skarbu Państwa

§ 10. 1. Jednostki ewidencji podstawowej przekazują ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa, za pośrednictwem jednostki pomocniczej ewidencji zbiorczej, z zastrzeżeniem ust. 2, kopie bilansu — w terminach określonych dla przekazywania sprawozdań finansowych.

2. W odniesieniu do mienia Skarbu Państwa, znajdującego się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, jednostki ewidencji podstawowej przekazują kopię bilansu lub informacje za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, z uwzględnieniem ust. 1.

3. Jednostki ewidencji przedmiotowej łącznie z kopią bilansu przekazują, w trybie i w terminach, o których mowa w ust. 1, informację lub sprawozdanie, o których mowa w § 9.

§ 11. W przypadku gdy do prowadzenia danej ewidencji przedmiotowej są obowiązane jednostki organizacyjne różnych szczebli, informację, o której mowa w § 9, przekazuje jednostka ewidencji przedmiotowej najwyższego szczebla ewidencjonującego.

§ 12. Jednostka ewidencji podstawowej jest obowiązana przekazać ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa:

- 1) kopię aktu o powołaniu, podziale, połączeniu lub likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej albo jego uwierzytelniony odpis, chyba że czynności te wynikają z przepisów prawa,
- 2) kopię bilansu otwarcia w następstwie dokonanych zmian organizacyjnych,
- 3) kopie dokumentów albo ich uwierzytelnione odpisy, na podstawie których nastąpiły w danej jednostce organizacyjnej zmiany w dotychczasowym stanie majątku Skarbu Państwa, wynikające ze zmian organizacyjnych — w terminie 30 dni od dnia ich wydania lub sporządzenia.

§ 13. Na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa jednostka ewidencji podstawowej lub jednostka ewidencji przedmiotowej jest zobowiązana do złożenia dodatkowej lub uzupełniającej informacji, w zakresie prowadzonej ewidencji mienia Skarbu Państwa.

§ 14. Każdy dokument sporządzony na potrzeby ewidencji majątku Skarbu Państwa powinien spełniać wymogi formalne umożliwiające identyfikację podmiotu sporządzającego, a w szczególności na dokumencie powinna być odcisnięta pieczęć podmiotu sporządzającego, złożone podpisy osób odpowiedzialnych za sporządzenie i zatwierdzenie dokumentu, wraz z podaniem stanowisk służbowych tych osób oraz daty zło-

żenia podpisów, a także w dokumencie tym powinien być podany numer REGON podmiotu sporządzającego.

§ 15. 1. Każdy dokument o stanie mienia Skarbu Państwa jest przekazywany w formie pisemnej — oryginał albo kopia dokumentu oryginalnego i zapisu elektronicznego.

2. W przypadku braku możliwości technicznych sporządzenia właściwego dokumentu na nośniku elektronicznym, podmiot, któremu podlega jednostka ewidencji podstawowej, udostępnia środki techniczne niezbędne do sporządzenia zapisu elektronicznego.

Rozdział 4

Ewidencja zbiorcza majątku Skarbu Państwa

§ 16. Zbiorczą ewidencję majątku Skarbu Państwa, w zakresie wynikającym z przepisu art. 2 pkt 3 ustawy o uprawnieniach przysługujących Skarbowi Państwa, prowadzi minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.

§ 17. 1. Dokumenty o stanie majątku Skarbu Państwa, sporządzone przez jednostki ewidencji podstawowej i jednostki ewidencji przedmiotowej, stanowią źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa.

2. Źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa stanowią w szczególności:

- 1) dane księgowe urzędu ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
- 2) kopie bilansów jednostek ewidencji podstawowej,
- 3) sprawozdania jednostek ewidencji przedmiotowej,
- 4) informacje jednostek ewidencji przedmiotowej,
- 5) informacje dodatkowe lub uzupełniające jednostek ewidencji podstawowej i przedmiotowej, sporządzone na rzecz ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
- 6) obliczenia i szacunki dokonane na potrzeby ewidencji zbiorczej przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

§ 18. Do zadań ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie prowadzenia ewidencji, o której mowa w § 16, należy w szczególności:

- 1) gromadzenie danych o stanie mienia Skarbu Państwa,
- 2) gromadzenie danych dotyczących uprawnień wynikających z praw majątkowych Skarbu Państwa, przysługujących państwowym jednostkom organizacyjnym i innym podmiotom,
- 3) ustalanie i weryfikacja okresowa stanu mienia Skarbu Państwa,

4) kontrola ewidencjonowania mienia Skarbu Państwa przez jednostki ewidencji podstawowej i przedmiotowej,

5) sporządzanie sprawozdań o stanie mienia Skarbu Państwa według stanu na dzień 31 grudnia każdego roku.

§ 19. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa jest obowiązany sprawdzić, pod względem formalnym i rachunkowym, otrzymane dokumenty stanowiące źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa.

2. W celu oceny merytorycznej prawidłowości otrzymanych dokumentów, stanowiących źródło danych ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa — minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może zobowiązać jednostkę ewidencji podstawowej lub jednostkę ewidencji przedmiotowej do przedstawienia dokumentów, na podstawie których jednostka sporządziła bilans, sprawozdanie lub informację o stanie mienia Skarbu Państwa.

3. Udostępnienie dokumentów, o których mowa w ust. 2, następuje w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1998 r. w sprawie zakresu, szczegółowych zasad i trybu kontroli przeprowadzanej przez Ministra Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 23, poz. 121).

§ 20. 1. W uzasadnionych przypadkach, a w szczególności wobec braku pełnych lub wiarygodnych danych co do stanu mienia Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może, w uzgodnieniu z właściwym dla danej jednostki ministrem, zobowiązać jednostkę ewidencji podstawowej lub jednostkę ewidencji przedmiotowej do przeprowadzenia inwentaryzacji części lub całości mienia Skarbu Państwa objętego prowadzoną ewidencją.

2. W komisji inwentaryzacyjnej, powołanej w trybie odrębnych przepisów, uczestniczy przedstawiciel ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

§ 21. Jeżeli przepisy odrębne, w zakresie przedmiotowo wyodrębnionej ewidencji składników mienia Skarbu Państwa, nie nakładają obowiązku prowadzenia ewidencji w ujęciu wartościowym — minister właściwy do spraw Skarbu Państwa na potrzeby ewidencji zbiorczej może:

- 1) dokonać oszacowania wartości ewidencjonowanych składników mienia Skarbu Państwa,
- 2) ustalić wartość ewidencjonowanych składników mienia na potrzeby ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa.

§ 22. Wartość składników mienia objętych ewidencją zbiorczą majątku Skarbu Państwa, wyrażoną w walucie obcej, oblicza się według zasad określonych w art. 14 ust. 2 pkt 6 ustawy o finansach publicznych.

§ 23. Ewidencja zbiorcza majątku Skarbu Państwa jest prowadzona w ujęciu wartościowym, z podziałem rodzajowym składników uwzględniającym ich przeznaczenie, sposób zagospodarowania oraz ewidencjonowania, a także obejmuje dane dotyczące podmiotów wykonujących uprawnienia wynikające z praw majątkowych Skarbu Państwa.

§ 24. 1. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się składniki wyróżnione rodzajowo w następujące grupy:

- 1) majątek trwały, z uwzględnieniem stanu umorzenia, a w szczególności:
 - a) składniki majątku trwałego, w tym grunty i pozostałe nieruchomości, inwestycje rozpoczęte,
 - b) wartości niematerialne i prawne,
- 2) finansowe składniki majątku trwałego, a w szczególności:
 - a) akcje i udziały w spółkach prawa handlowego,
 - b) obligacje,
 - c) inne papiery wartościowe,
 - d) należności długoterminowe,
- 3) składniki majątku obrotowego, a w szczególności:
 - a) rzeczowe składniki majątku obrotowego, w tym zapasy,
 - b) należności i roszczenia,
 - c) środki pieniężne,
 - d) krótkoterminowe papiery wartościowe przeznaczone do obrotu,
 - e) inne aktywa, a w szczególności składniki mienia zlikwidowanych lub upadłych:
 - państwowych osób prawnych,
 - spółek prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa.

2. Ewidencja zbiorcza majątku Skarbu Państwa obejmuje również inne składniki wskazane przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, nie mieszczące się w grupach rodzajowych wymienionych w ust. 1, a zwłaszcza stanowiące pasywa państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 25. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się składniki podlegające ewidencji na szczególnych zasadach i w zakresie określonym w odrębnych ustawach lub przepisach wydanych na ich podstawie, a w szczególności:

- 1) dobra kultury wpisane do inwentarza muzealiów — na podstawie ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 2) dobra kultury wpisane do rejestru zabytków — na podstawie ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r.

Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 5, poz. 24, Nr 88, poz. 554 i Nr 115, poz. 741 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),

- 3) zasoby archiwalne — na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 155, poz. 1016),
- 4) zasoby biblioteczne — na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85, poz. 539 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 5) zasoby wodne — na podstawie ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201, z 1989 r. Nr 26, poz. 139 i Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 39, poz. 222, z 1991 r. Nr 32, poz. 131 i Nr 77, poz. 335, z 1993 r. Nr 40, poz. 183, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1995 r. Nr 47, poz. 243, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 47, poz. 299, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 6) drogi — na podstawie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 75, poz. 332, z 1993 r. Nr 47, poz. 212, z 1994 r. Nr 127, poz. 627, z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 80, poz. 497, Nr 106, poz. 677 i Nr 123, poz. 780 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126),
- 7) kopaliny — na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668),
- 8) lasy — na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 91, poz. 409, z 1997 r. Nr 54, poz. 349 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 484),
- 9) ustanowione ustawą monopole, a w szczególności:
 - a) gry losowe i zakłady wzajemne,
 - b) pasma transmisji telewizyjnej i radiowej,
 - c) ogólny dopuszczalny połów poszczególnych gatunków ryb,
- 10) rezerwy państwowe, a w szczególności:
 - a) rezerwy ogólne,
 - b) rezerwy celowe,
 - c) rezerwy mobilizacyjne,
 - d) rezerwy gospodarcze,
 - e) inne rezerwy mające cechy ustawowe rezerw państwowych,

- 11) zobowiązania Skarbu Państwa,
- 12) obciążenia publicznoprawne Skarbu Państwa, a w szczególności:
 - a) rekompensaty,
 - b) zaplanowane w budżecie państwa dochody z prywatyzacji,
 - c) gwarancje i poręczenia majątkowe,
 - d) inne obciążenia praw majątkowych Skarbu Państwa mające cechy ustawowe obciążeń publicznoprawnych,
- 13) inne zasoby, dla których ustawa lub przepisy wydane na jej podstawie nakazują prowadzić ewidencję praw majątkowych na zasadach szczególnych.

§ 26. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się, wydzielone ustawą lub przepisami wydanymi na jej podstawie, składniki majątku Skarbu Państwa, w formie majątków odrębnych, a w szczególności:

- 1) zasób majątkowy oddany w zarząd:
 - a) Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu — Lasy Państwowe,
 - b) parkom narodowym,
- 2) zasób majątku powierzonego:
 - a) Agencji Mienia Wojskowego,
 - b) Wojskowej Agencji Mieszkaniowej,
 - c) Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa jako mienie Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa,
 - d) Agencji Prywatyzacji,
 - e) Agencji Rezerw Artykułów Sanitarnych,
 - f) Agencji Rezerw Materiałowych,
 - g) Agencji Rynku Rolnego,
 - h) innym państwowym jednostkom organizacyjnym,
- 3) zasób majątku w użytkowaniu:
 - a) Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad,
 - b) innych państwowych jednostek organizacyjnych,
- 4) zasób nieruchomości Skarbu Państwa w gospodarowaniu:
 - a) ministra właściwego do spraw administracji publicznej,
 - b) starostów.

§ 27. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się prawa majątkowe, które stanowią wkład założycielski lub udział Skarbu Państwa w państwowych osobach prawnych, a w szczególności:

- 1) fundusz założycielski przedsiębiorstw państwowych,
- 2) fundusz założycielski agencji państwowych,
- 3) fundusz założycielski (statutowy) fundacji,
- 4) fundusz zasadniczy w państwowych szkołach wyższych,
- 5) fundusz jednostki badawczo-rozwojowej,
- 6) fundusz instytucji kultury,
- 7) fundusz założycielski w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej,
- 8) fundusze własne w funduszach celowych posiadających osobowość prawną.

§ 28. 1. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa uwzględnia się sposób zagospodarowania lub przeznaczenia składników majątku w podziale na:

- 1) zasoby majątkowe służące bezpośrednio realizacji publicznych zadań ustawowych przez organy państwowe, a w szczególności:
 - a) zasób ogólnonarodowego dziedzictwa kulturowego,
 - b) grunty i zasoby naturalne,
- 2) zasób majątkowy państwowego sektora finansów publicznych w użytkowaniu:
 - a) państwowych jednostek budżetowych,
 - b) państwowych zakładów budżetowych,
- 3) zasoby majątkowe służące realizacji zadań publicznych państwa, wydzielone z majątku Skarbu Państwa w formie majątku odrębnego lub praw udziałowych w państwowych osobach prawnych,
- 4) zasób majątkowy wyłączony z realizacji publicznych zadań ustawowych państwa, a w szczególności:
 - a) prawa udziałowe Skarbu Państwa w podmiotach o charakterze gospodarczym,
 - b) mienie pozostałe po likwidacji albo upadłości państwowych osób prawnych lub podmiotów, w których Skarb Państwa posiadał swoje udziały,
- 5) prawa majątkowe, które na mocy obowiązujących przepisów zostały przypisane bezpośrednio państwu lub Skarbowi Państwa i nie zostały ujęte w wyżej określonych zasobach majątkowych.

2. W ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa wyodrębnia się ponadto zasoby przeznaczone na realizację zobowiązań publicznoprawnych, wynikające z ustaw lub przepisów wydanych na ich podstawie.

§ 29. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa prowadzi ewidencję zbiorczą w jednolitym i spójnym systemie informatycznym.

§ 30. Na podstawie danych zawartych w ewidencji zbiorczej, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa sporządza, w terminie do dnia 30 września, sprawozdanie o stanie mienia Skarbu Państwa, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 31. W odniesieniu do ewidencji zbiorczej majątku Skarbu Państwa za 1998 r. przepisy rozporządzenia

stosuje się z uwzględnieniem przepisów obowiązujących w 1998 r. co do sposobu ustalania stanu mienia Skarbu Państwa oraz składania sprawozdań o jego stanie.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

865

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 września 1999 r.

w sprawie wprowadzenia zakazu i ograniczenia obrotu specjalnego z zagranicą.

Na podstawie art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 i z 1999 r. Nr 55, poz. 587) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się listę kategorii uzbrojenia, które mogą być objęte zakazami i ograniczeniami obrotu specjalnego z zagranicą, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. Wprowadza się zakaz wywozu z polskiego obszaru celnego oraz przewozu przez polski obszar celny broni, amunicji, materiałów wybuchowych oraz wyrobów i ich części lub technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym do państw, których lista stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Wprowadza się ograniczenie wywozu z polskiego obszaru celnego oraz przewozu przez polski obszar celny broni, amunicji, materiałów wybuchowych oraz wyrobów i ich części lub technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym do państw, których lista stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, polega na obowiązku uzyskania zgody Rady Ministrów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 1999 r. (poz. 865)

Załącznik nr 1

LISTA KATEGORII UZBROJENIA, KTÓRE MOGĄ BYĆ OBJĘTE ZAKAZAMI I OGRANICZENIAMI OBROTU SPECJALNEGO Z ZAGRANICĄ

Kategoria A

Broń i amunicja

1. Uzbrojenie i broń automatyczna kal. 12,7 mm lub mniejszy.
2. Uzbrojenie lub broń o kalibrze większym od 12,7 mm.

3. Amunicja.
4. Bomby, torpedy, rakiety i pociski.
5. Sprzęt kierowania ogniem.
6. Czołgi i działa samobieżne.
7. Środki toksykologiczne.